

Arrest

nr. 146 063 van 22 mei 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 8 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 maart 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Pashtoun van origine en beschikt u over de Afghaanse nationaliteit. Op 9 mei 2011 diende u een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen A.(...) B.(...) A.(...) te heten en afkomstig te zijn uit het dorp Gagry Khail, district Baraki Barak in de provincie Logar. U beweerde gevlucht te zijn omdat u problemen kende met de taliban. U stelde dat uw broer N.(...) A.(...) voor de taliban werkte. Na zijn dood werd uw broer F.(...) A.(...)d onder dwang door de taliban meegenomen. Nadat F.(...) A.(...)door de Amerikanen gearresteerd werd probeerde de taliban u te rekruteren. Op 21 juni 2013 werd door het Commissariaat-generaal (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen onder andere omdat er geen enkel geloof werd gehecht aan uw verklaringen omtrent uw vluchtmotieven. U diende geen beroep in tegen deze beslissing. U reisde illegaal naar het Verenigd Koninkrijk en diende er een

asielaanvraag in. Er werd beslist dat België verantwoordelijk is voor de behandeling van deze asielaanvraag en u werd naar België teruggestuurd. Op 23 december 2013 diende u in België een tweede asielaanvraag in. U verklaarde dat u tijdens uw eerste asielaanvraag gelogen had over uw identiteit, herkomst en vluchtmotieven. Ditmaal beweerde u H.(...) B.(...) A.(...) te heten en afkomstig te zijn uit het dorp Aghrabad, district Qarghayi in de provincie Laghman. U zou problemen gekend hebben met taliban leden die u wilden rekruteren. Deze zouden u geïnterviewd hebben omdat uw vader ten tijde van de Russen commandant was in het leger en omdat uw oom nu nog steeds voor de Afghaanse politie werkt. De taliban wilde u gebruiken om uw oom te vermoorden. Ter staving van uw verklaringen legde u volgende documenten neer: een taskara, een verklaring van de tribale raad van het Qarghayi district van de provincie Laghman, twee kopieën van internationale paspoorten van H.(...)M.(...) S.(...), twee kopieën van politie-identificatiebadges, kopieën van zes opleidingscertificaten van uw oom, een kopie van een foto van uw oom bij de politie en enveloppes waarin deze documenten verstuurd zouden zijn.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 07/01/2014, p. 1 en CGVS dd. 18/06/2014, p. 1), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u destijds verklaarde A.(...) B.(...) A.(...) te heten en afkomstig te zijn uit de provincie Logar terwijl u nu in het kader van uw tweede asielaanvraag beweert H.(...) B.(...) A.(...) te heten en afkomstig te zijn uit de provincie Laghman (CGVS dd. 7 januari 2014, p. 3 en 4). Een dergelijke handelwijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een kandidaat-vluchteling mag immers ten allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven. Uw verklaringen terzake, nl. dat u dit aanvankelijk verzwegen hebt omdat u vlak na uw aankomst psychische problemen had, niet wist wat u moest vertellen en andere Afghanen u zeiden dat u zeker niet de waarheid mocht zeggen (CGVS dd. 7 januari 2014, p. 4), is onvoldoende ter verantwoording van deze misleiding. Toen u er op gewezen werd dat u pas meer dan een jaar na uw aankomst gehoord werd door het Commissariaat-generaal en dat u dan de kans had om wel de waarheid te vertellen gaf u trouwens toe dat u tegen betaling van 450 euro in België een verzonnen vluchtrelaas, informatie over de provincie Logar en een vals identiteitsbewijs (taskara) had gekocht (CGVS dd. 7 januari 2014, p. 4 t/m 6). U stelde nooit in de provincie Logar te zijn geweest en verklaarde dat de informatie die u tegen betaling verkreeg u in staat stelde om correcte antwoorden te geven op de vragen over de provincie Logar die gesteld werden door het CGVS in het kader van uw eerste asielaanvraag (CGVS dd. 7 januari 2014, p. 6). Dat u zou betalen voor een verzonnen vluchtrelaas over problemen met de taliban terwijl u persoonlijk in Afghanistan werkelijk problemen zou

gekend hebben met taliban leden houdt geen enkele steek. **Bovenstaande vaststellingen brengen uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.**

U slaagde er evenmin in om doorleefde verklaringen af te leggen over uw beweerde werkelijke regio van herkomst, namelijk het district Qarghayi in de provincie Laghman. Uw kennis over bovenvermelde regio is immers oppervlakkig en komt van buiten geleerd over. Zo stelde u dat uw district grenst aan het district Darunta van de provincie Nangarhar. Gevraagd welke andere districten van Nangarhar eveneens grenzen aan uw district moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 18/06/2014, p. 10). In werkelijkheid echter grenzen de districten Khogyani, Surkhrod, Behsud, Kuz Kunar en Dara-e-Nur allen aan uw district. U wist dat Iqbal Azizi de gouverneur was van uw provincie maar u wist verder niets over hem te vertellen. Gevraagd naar het districtshoofd kon u enkel diens naam en origine noemen en op de vraag om iets meer over hem te vertellen moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 18/06/2014, p. 12). U slaagde er wel in om andere districten van de provincie Laghman bij naam te noemen maar beweerde dat geen van deze districten grenst aan het Qarghayi district (CGVS dd. 17/06/2014, 10 en 11). Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt echter dat de door u genoemde district Alingar wel degelijk aan uw district grenst. Verder verklaarde u dat uw provincie steeds te kampen heeft met overstromingen. U herinnerde zich persoonlijk twee overstromingen één die vijf of zes jaar geleden plaatsvond en een andere het jaar voor uw vertrek. U kon echter niet zeggen in welk seizoen deze overstromingen plaatsvonden en of er dodelijke slachtoffers vielen wist u evenmin. Gevraagd naar de oorzaak van de overstromingen antwoordde u dat er meer water was en dat alleen God het weet (CGVS dd. 18/06/2014, p. 14 en 15). Geconfronteerd met de afkorting PRT (Provincial Reconstruction team) antwoordde u dat dit een hulporganisatie is die ook reconstructiewerken uitvoert. U stelde dat deze organisatie ook Milli Paiwastoon wordt genoemd (CGVS dd. 18/06/2014, p. 15). In werkelijkheid echter betreft het twee verschillende organisaties. Gevraagd naar incidenten die plaatsvonden de jaren voor uw vertrek legde u vage verklaringen af. U herinnerde zich een zelfmoordaanslag waarbij een zekere commandant Ismad om het leven kwam in de provinciehoofdplaats. Buiten het feit dat voornoemde persoon werd doodgeschoten wist u hier niets meer over te vertellen. U vermeldde een gevecht in Baba Sardashta tussen de autoriteiten en de taliban dat twee dagen duurde maar u kon niet eens bij benadering situeren wanneer dit plaatsvond. Hetzelfde geldt voor de door u genoemde zelfmoordaanslagen op dokter Abdullah en commandant Ghulab. De aanslag op dokter Abdullah vond trouwens plaats in de periode na de presidentsverkiezingen van 2009 die gekenmerkt werd door etnische spanningen. Gevraagd naar incidenten op de hoofdweg naar Jalalabad moest u het antwoord schuldig blijven. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat er in uw district op deze weg wel degelijk incidenten hebben plaatsgevonden (CGVS dd. 18/06/2014, p. 17 en 18). Tot slot verklaarde dat u Pashtoun bent van origine en deel uitmaakt van de stam Hotak. Gevraagd of deze stam een onderdeel is van een grotere stam antwoordde u ontkennend. U beweerde verkeerdelijk dat Hotak een op zich staande grote stam is. Uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt echter dat de Hotak stam één van de onderverdelingen is van de Ghilzai stam. U voegde nog toe dat u in het begin, na uw aankomst, wel alle vragen had kunnen beantwoorden, maar dat u ondertussen veel vergeten bent (CGVS dd. 17/06/2014, p. 19). Het feit dat u drie jaar geleden uit Afghanistan vertrok kan echter niet verklaren dat u niet langer juiste verklaringen kan afleggen over basale (etno-)geografische gegevens over uw regio van herkomst en niet meer doorleefd kan vertellen over belangrijke gebeurtenissen en personen.

Daarnaast kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw voorgehouden profiel en meerbepaald uw financiële achtergrond, beroep en scholingsgraad. Zo verklaarde u dat uw familie in Afghanistan gronden bezit maar u kon niet eens bij benadering aangeven hoeveel. U stelde dat uw vader de oudste van de familie is en dat u dergelijke vragen niet mocht stellen (CGVS dd. 18/06/2014, p. 3). Deze uitleg overtuigt echter niet, temeer omdat u verklaarde dat uw vader overleden is en dat u diegene was die de verantwoordelijkheid droeg voor het gezin (CGVS dd. 18/06/2014, p. 2). U stelde verder dat een deel van de oogst verdeeld werd onder de familie en dat een deel werd verkocht of aan de armen geschonken. U wist echter niet te zeggen wie van de familie zich hiermee bezighield (CGVS dd. 18/06/2014, p. 3 en 4). U stelde vervolgens dat u na de schooluren als zelfstandige een winkel uitbaatte in de lokale bazaar waar u voedingsmiddelen verkocht. Gevraagd naar prijzen van voedingswaren die u verkocht moest u het antwoord volledig schuldig blijven. U kon zelfs niet één voorbeeld geven. U antwoordde dat u de weg bent verloren door de problemen die u hier kende hetgeen geen aanvaardbare uitleg is (CGVS dd. 18/06/2014, p. 5 en 6).

Tot slot dient te worden toegevoegd dat aan de door u aangehaalde problemen met de taliban evenmin enig geloof kan worden gehecht. U zou door hen geviseerd worden omdat uw vader voor de overheid heeft gewerkt en omdat uw oom van vaderskant voor de politie werkt. Uw vader zou destijds door de taliban vermoord zijn en de taliban zou van u geëist hebben dat u uw oom zou vermoorden (CGVS dd. 07/01/2014, p. 6 en 7). Vooreerst dient gewezen te worden op uw gebrekkige kennis over het beroep van uw oom. Zo wist u niet waar uw oom precies werkte en kende u zijn graad niet. Welke graad uw

vader had op het einde van zijn loopbaan wist u evenmin. Bevreemdend is ook dat hij pas gedood zou zijn nadat hij gestopt was met werken. Gevraagd door welke taliban groep u zelf gevisieerd werd moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 07/01/2014, p. 8 en CGVS dd. 18/06/2014, p. 19). Voorts dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de door u neergelegde documenten. Zo verklaarde u dat uw oom eveneens geboren werd en afkomstig is uit uw geboortedorp in het district Qargahyi (CGVS dd. 18/06/2014, p. 8). Op de kopie van zijn paspoort, dat door u werd neergelegd, staat echter vermeld dat hij geboren werd in Kabul. U werd met bovenstaande geconfronteerd maar kon er geen uitleg voor geven (CGVS dd. 18/06/2014, p. 8 en 9). U legde tevens een kopie neer van het dienstpaspaspoort van uw oom. U kon dit document echter niet benoemen en beweerde verkeerdelijk dat dit waarschijnlijk zijn identiteitskaart betreft (CGVS dd. 18/06/2014, p.9).Gevraagd of uw oom in het kader van zijn job ooit naar Europa is gereisd moest u het antwoord schuldig blijven en u kende geen van zijn reisbestemmingen. Uit bovenvermelde documenten blijkt echter dat hij naar Polen, Baku, India en Thailand reisde (CGVS dd. 18/06/2014,p. 9 en 10). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Qarghayi in de provincie Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uw taskara die u ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag voorlegt, vermag het bovenstaande niet te wijzigen. Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat er bijzonder veel valse Afghaanse (identiteits)documenten in omloop zijn en dat deze documenten slechts een zeer beperkte waarde hebben bij het vaststellen van de identiteit en herkomst van de asielzoeker. Gezien u in dit verband zelf aangaf dat het mogelijk is om in België valse Afghaanse (identiteits)documenten te verkrijgen tegen betaling (CGVS, p. 5 en 6) kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door u neergelegde taskara. Bovendien is het bevreemdend dat u niet kon uitleggen waarom er op de taskara vermeld staat dat het een duplicaat betreft (CGVS dd. 18/06/2014, p. 7). Ook de verklaring van de dorpsoudsten waarin uw band met uw oom wordt vermeld, volstaat in dit verband niet. Het heeft immers een duidelijk gesolliciteerd en subjectief karakter en werd ten behoeve van uw asielaanvraag opgesteld waardoor het objectieve bewijswaarde ontbeert.

In verband met de identificatiebewijzen van de man van wie u beweert dat hij uw oom is (kopies van twee paspoorten, twee politiebadges, 6 opleidingscertificaten en 1 foto), dient bovendien opgemerkt te worden dat deze bewijsstukken kopieën betreffen. Aan dergelijke kopieën kan geen bewijswaarde worden verleend. Hoe dan ook dient opgemerkt te worden dat stukken enkel het vermogen bezitten om de intrinsieke bewijswaarde van een waarschijnlijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. Bovendien werd hierboven reeds gewezen op uw gebrekkige kennis over het beroep van uw oom alsook op het feit dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van bovenvermelde documenten.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn

Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS dd. 07/01/2014 en 17/06/2014 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van uw gehoren dd. 07/01/2014 en dd. 17/06/2014 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan. **U werd vooreerst uitdrukkelijk geconfronteerd met de bedrieglijke verklaringen over uw herkomst die u aflegde in het kader van uw eerste asielaanvraag en vervolgens ook met uw gebrekkige kennis over uw beweerdde werkelijke regio van herkomst, met name het district Qarghayi in de provincie Laghman. U bleef echter volhouden dat u wel degelijk van het district Qarghayi afkomstig bent en daar onafgebroken gewoond hebt tot aan uw vertrek. U zou nergens anders hebben verbleven (CGVS dd. 07/01/2014, p. 1, 4, 5 en 6 en CGVS dd. 17/06/2014, p. 1 en 19).** U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt. Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker formuleert een aantal grieven tegen de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg

uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas en werd geoordeeld dat Jalalabad een redelijk vestigingsalternatief is.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het kader van zijn eerste asielaanvraag verklaarde A. B. A. te heten en afkomstig te zijn uit de provincie Logar terwijl hij nu in het kader van zijn tweede asielaanvraag beweert H. B. A. te heten en afkomstig te zijn uit de provincie Laghman (stuk 14, gehoorverslag, p. 3, 4). Tevens verklaarde verzoeker in het kader van zijn tweede asielaanvraag dat hij nooit in de provincie Logar was geweest en dat de informatie die hij tegen betaling verkreeg hem in staat stelde om correcte antwoorden te geven op de vragen over de provincie Logar (stuk 14, gehoorverslag, p. 6). Een dergelijke handelswijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een kandidaat vluchteling mag bovendien redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas.

Verzoekers verklaringen terzake, namelijk dat hij dit aanvankelijk verzwegen heeft omdat hij vlak na zijn aankomst psychische problemen had, niet wist wat hij moest vertellen en andere Afghanen hem zeiden dat hij zeker niet de waarheid mocht zeggen (stuk 14, gehoorverslag, p. 4), is onafdoende ter verantwoording van zijn handelen. De door verzoeker aangehaalde psychische problemen worden overigens niet geattesteerd. Toen verzoeker er op gewezen werd dat hij pas meer dan een jaar na zijn aankomst gehoord werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en dat hij dan de kans had om wel de waarheid te vertellen gaf hij trouwens toe dat hij tegen betaling van 450 euro in België een verzonnen vluchtrelaas, informatie over de provincie Logar en een vals identiteitsbewijs (taskara) had (stuk 14, gehoorverslag, p. 4-6). Verzoeker stelde nooit in de provincie Logar te zijn geweest en verklaarde dat de informatie die hij tegen betaling verkreeg hem in staat stelde om correcte antwoorden te geven op de vragen over de provincie Logar die gesteld werden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in het kader van zijn eerste

asielaanvraag (stuk 14, gehoorverslag, p. 6). Het feit dat verzoeker zou betalen voor een verzonnen vluchtrelaas over problemen met de taliban terwijl hij persoonlijk in Afghanistan werkelijk problemen zou gekend hebben met de taliban doet volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van het thans voorgehouden asielrelaas. Er is immers geen enkele garantie dat verzoeker niet opnieuw tegen betaling een fictief asielrelaas verkreeg. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen. Het argument dat hij verkeerde verklaringen heeft afgelegd onder druk van andere Afghanen verschoont verzoekers handelswijze dan ook niet.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad dan ook evenmin geloof hechten aan de in het kader van zijn huidige en tweede asielaanvraag aangebrachte asielmotieven. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde bovendien desbetreffend terecht het volgende: *“U slaagde er evenmin in om doorleefde verklaringen af te leggen over uw beweerde werkelijke regio van herkomst, namelijk het district Qarghayi in de provincie Laghman. Uw kennis over bovenvermelde regio is immers oppervlakkig en komt van buiten geleerd over. Zo stelde u dat uw district grenst aan het district Darunta van de provincie Nangarhar. Gevraagd welke andere districten van Nangarhar eveneens grenzen aan uw district moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 18/06/2014, p. 10). In werkelijkheid echter grenzen de districten Khogyani, Surkhrod, Behsud, Kuz Kunar en Dara-e-Nur allen aan uw district. U wist dat Iqbal Azizi de gouverneur was van uw provincie maar u wist verder niets over hem te vertellen. Gevraagd naar het districtshoofd kon u enkel diens naam en origine noemen en op de vraag om iets meer over hem te vertellen moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 18/06/2014, p. 12). U slaagde er wel in om andere districten van de provincie Laghman bij naam te noemen maar beweerde dat geen van deze districten grenst aan het Qarghayi district (CGVS dd. 17/06/2014, 10 en 11). Uit de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie blijkt echter dat de door u genoemde district Alingar wel degelijk aan uw district grenst. Verder verklaarde u dat uw provincie steeds te kampen heeft met overstromingen. U herinnerde zich persoonlijk twee overstromingen één die vijf of zes jaar geleden plaatsvond en een andere het jaar voor uw vertrek. U kon echter niet zeggen in welk seizoen deze overstromingen plaatsvonden en of er dodelijke slachtoffers vielen wist u evenmin. Gevraagd naar de oorzaak van de overstromingen antwoordde u dat er meer water was en dat alleen God het weet (CGVS dd. 18/06/2014, p. 14 en 15). Geconfronteerd met de afkorting PRT (Provincial Reconstruction team) antwoordde u dat dit een hulporganisatie is die ook reconstructiewerken uitvoert. U stelde dat deze organisatie ook Milli Paiwastoon wordt genoemd (CGVS dd. 18/06/2014, p. 15). In werkelijkheid echter betreft het twee verschillende organisaties. Gevraagd naar incidenten die plaatsvonden de jaren voor uw vertrek legde u vage verklaringen af. U herinnerde zich een zelfmoordaanslag waarbij een zekere commandant Ismad om het leven kwam in de provinciehoofdplaats. Buiten het feit dat voornoemde persoon werd doodgeschoten wist u hier niets meer over te vertellen. U vermeldde een gevecht in Baba Sardashta tussen de autoriteiten en de taliban dat twee dagen duurde maar u kon niet eens bij benadering situeren wanneer dit plaatsvond. Hetzelfde geldt voor de door u genoemde zelfmoordaanslagen op dokter Abdullah en commandant Ghulab. De aanslag op dokter Abdullah vond trouwens plaats in de periode na de presidentsverkiezingen van 2009 die gekenmerkt werd door etnische spanningen. (...). U voegde nog toe dat u in het begin, na uw aankomst, wel alle vragen had kunnen beantwoorden, maar dat u ondertussen veel vergeten bent (CGVS dd. 17/06/2014, p. 19). Het feit dat u drie jaar geleden uit Afghanistan vertrok kan echter niet verklaren dat u niet langer juiste verklaringen kan afleggen over basale (ethno-)geografische gegevens over uw regio van herkomst en niet meer doorleefd kan vertellen over belangrijke gebeurtenissen en personen.*

Daarnaast kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw voorgehouden profiel en meerbepaald uw financiële achtergrond, beroep en scholingsgraad. Zo verklaarde u dat uw familie in Afghanistan gronden bezit maar u kon niet eens bij benadering aangeven hoeveel. U stelde dat uw vader de oudste van de familie is en dat u dergelijke vragen niet mocht stellen (CGVS dd. 18/06/2014, p. 3). Deze uitleg overtuigt echter niet, temeer omdat u verklaarde dat uw vader overleden is en dat u diegene was die de verantwoordelijkheid droeg voor het gezin (CGVS dd. 18/06/2014, p. 2). U stelde verder dat een deel van de oogst verdeeld werd onder de familie en dat een deel werd verkocht of aan de armen geschonken. U wist echter niet te zeggen wie van de familie zich hiermee bezighield (CGVS dd. 18/06/2014, p. 3 en 4). U stelde vervolgens dat u na de schooluren als zelfstandige een winkel uitbaatte in de lokale bazaar waar u voedingsmiddelen verkocht. Gevraagd naar prijzen van voedingswaren die u verkocht moest u het antwoord volledig schuldig blijven. U kon zelfs niet één voorbeeld geven. U antwoordde dat u de weg bent verloren door de problemen die u hier kende hetgeen geen aanvaardbare uitleg is (CGVS dd. 18/06/2014, p. 5 en 6).

Tot slot dient te worden toegevoegd dat aan de door u aangehaalde problemen met de taliban evenmin enig geloof kan worden gehecht. U zou door hen geviseerd worden omdat uw vader voor de overheid heeft gewerkt en omdat uw oom van vaderskant voor de politie werkt. Uw vader zou destijds door de

taliban vermoord zijn en de taliban zou van u geëist hebben dat u uw oom zou vermoorden (CGVS dd. 07/01/2014, p. 6 en 7). Vooreerst dient gewezen te worden op uw gebrekkige kennis over het beroep van uw oom. Zo wist u niet waar uw oom precies werkte en kende u zijn graad niet. Welke graad uw vader had op het einde van zijn loopbaan wist u evenmin. Bevreemdend is ook dat hij pas gedood zou zijn nadat hij gestopt was met werken. Gevraagd door welke taliban groep u zelf gevisieerd werd moest u eveneens het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 07/01/2014, p. 8 en CGVS dd. 18/06/2014, p. 19). Voorts dient er op gewezen te worden dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de inhoud van de door u neergelegde documenten. Zo verklaarde u dat uw oom eveneens geboren werd en afkomstig is uit uw geboortedorp in het district Qargahyi (CGVS dd. 18/06/2014, p. 8). Op de kopie van zijn paspoort, dat door u werd neergelegd, staat echter vermeld dat hij geboren werd in Kabul. U werd met bovenstaande geconfronteerd maar kon er geen uitleg voor geven (CGVS dd. 18/06/2014, p. 8 en 9). U legde tevens een kopie neer van het dienstpaspoot van uw oom. U kon dit document echter niet benoemen en beweerde verkeerdelijk dat dit waarschijnlijk zijn identiteitskaart betreft (CGVS dd. 18/06/2014, p.9).Gevraagd of uw oom in het kader van zijn job ooit naar Europa is gereisd moest u het antwoord schuldig blijven en u kende geen van zijn reisbestemmingen. Uit bovenvermelde documenten blijkt echter dat hij naar Polen, Baku, India en Thailand reisde (CGVS dd. 18/06/2014,p. 9 en 10). Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Qarghayi gelegen in de provincie Laghman.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het district Qarghayi in de provincie Laghman heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.”.

Voormelde motieven zijn deugdelijk en pertinent, vinden steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Waar verzoeker erop wijst dat zijn leven zich afspeelde in zijn geboortedorp en dat hij het district verliet om naar de provinciehoofdstad in het district Mehtarlam in de provincie Laghman en om naar Darunta in de provincie Laghman te gaan, verklaart hij niet waarom hij niet wist welke andere districten er nog grenzen aan zijn district. Zo stelde hij dat zijn district grenst aan het district Darunta van de provincie Nangarhar. Gevraagd welke andere districten van Nangarhar eveneens grenzen aan zijn district moest hij het antwoord schuldig blijven (stuk 7, gehoorverslag, p. 10). Volgens de informatie aanwezig in het administratief dossier grenzen de districten Khogyani, Surkhrod, Behsud, Kuz Kunar en Dara-e-Nur allen aan verzoekers district.

Verzoeker slaagde er wel in om andere districten van de provincie Laghman bij naam te noemen maar beweerde dat geen van deze districten grenst aan het Qarghayi district (stuk 7, gehoorverslag, p. 10, 11). Uit de in het administratief dossier aanwezige informatie blijkt echter dat het door verzoeker genoemde district Alingar wel degelijk aan zijn district grenst.

De stelling dat hij het bovenstaande niet kan weten omdat hij er nooit geweest is, doet geen afbreuk aan zijn onwetendheid. Waar verzoeker erop wijst dat hij over de plaatsen waar hij effectief is geweest wel uitgebreid en gedetailleerd kon vertellen kan geen afbreuk doen aan zijn onwetendheid over de aangrenzende districten. Verzoeker is overigens niet geheel ongeschoold, had een eigen winkel en was bij machte om tijdens de eerste asielaanvraag de informatie die hij tegen betaling verkreeg in te studeren om correcte antwoorden te geven op de vragen over de provincie Logar die gesteld werden door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Indien hij werkelijk afkomstig is uit het district Qarghayi, kan dan ook worden verwacht dat hij kennis heeft van de aangrenzende districten, ongeacht of hij daar al dan niet is geweest.

Gevraagd naar incidenten die plaatsvonden de jaren voor zijn vertrek legde verzoeker bovendien vage verklaringen af. Verzoeker herinnerde zich een zelfmoordaanslag waarbij een zekere commandant Ismad om het leven kwam in de provinciehoofdplaats. Buiten het feit dat voornoemde persoon werd doodgeschoten wist verzoeker hier niets meer over te vertellen. Verzoeker vermeldde een gevecht in Baba Sardashta tussen de autoriteiten en de taliban dat twee dagen duurde maar hij kon niet bij benadering situeren wanneer dit plaatsvond. Hetzelfde geldt voor de door verzoeker genoemde zelfmoordaanslagen op dokter Abdullah en commandant Ghulab. De aanslag op dokter Abdullah vond trouwens plaats in de periode na de presidentsverkiezingen van 2009 die gekenmerkt werd door

etnische spanningen. Waar verzoeker aangeeft dat het administratief dossier geen informatie bevat die zijn verklaringen weerlegt, gaat hij voorbij aan de concrete vaststellingen. Verzoeker legt immers dermate vage verklaringen af omtrent incidenten die de laatste jaren voor zijn vertrek zouden zijn gebeurd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeker er recent verbleef.

Niettegenstaande verzoeker wist dat Iqbal Azizi de gouverneur was van zijn provincie en hij tevens de naam kende van het districtshoofd, kon hij verder niets over deze personen vertellen (stuk 7, gehoorverslag, p. 11, 12). Ook dit doet verder afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid. Het argument dat hij geen details kan geven over personen kan zijn onwetendheid niet verschonen. Het gaat over publieke personen waarbij redelijkerwijs kan worden aangenomen dat verzoeker er iets meer kan over vertellen.

Verder herinnerde verzoeker zich persoonlijk twee overstromingen één die vijf of zes jaar geleden plaatsvond en een andere het jaar voor zijn vertrek. Verzoeker kon echter niet zeggen in welk seizoen deze laatste en recentste overstroming plaatsvond en of er dodelijke slachtoffers vielen. Gevraagd naar de oorzaak van de overstroming antwoordde verzoeker dat er meer water was en dat alleen God het weet (stuk 7, gehoorverslag, p. 14, 15). Het argument dat verzoeker stelde dat er steeds overstromingen waren, hetgeen er op wijst dat deze zich zowel tijdens de winter als tijdens de zomer voordeden houdt geen steek. Er kan redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij deze recente overstroming waarvan hij zelf melding maakt kan situeren in een seizoen. Dat de notie tijd voor Afghanen anders is en minder strikt wordt geconcipieerd in Afghanistan kan evenmin een verschoning vormen voor verzoekers onwetendheid desbetreffend te meer verzoeker het aspect werkgelegenheid wel kan situeren in een bepaald seizoen. Zo stelde hij dat er in Laghman werk is in de zomer en in de winter (stuk 7, gehoorverslag, p. 6). Waar verzoeker aangeeft dat het aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toekomt om informatie bij te brengen waaruit blijkt dat er wel doden gevallen waren en dit in de directe omgeving, dient te worden opgemerkt dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker zelf niet wist of er bij de laatste overstroming al dan niet doden waren gevallen. Er kan worden verwacht dat verzoeker hiervan op de hoogte is. Het argument dat er al dan niet informatie in het dossier aanwezig zou moeten zijn over het aantal doden en de overstromingen in verzoekers buurt is dan ook niet relevant.

Geconfronteerd met de afkorting PRT (Provincial Reconstruction team) antwoordde verzoeker dat dit een hulporganisatie is die ook reconstructiewerken uitvoert en meende hij dat deze organisatie ook Milli Paiwastoon wordt genoemd (stuk 7, gehoorverslag, p. 15). Niettegenstaande verzoeker van mening is dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen desbetreffend onvoldoende informatie overmaakt, blijkt duidelijk uit de informatie aanwezig in het administratief dossier dat het om twee onderscheiden organisaties gaat en aldus geenszins hetzelfde zijn.

Wat betreft de verklaring van verzoekers vriend, die verzoeker bij het verzoekschrift voegt, dient te worden opgemerkt dat dit stuk objectieve bewijswaarde ontbeert. Ook al zou het om een verklaring van een erkend vluchteling gaan, dan nog volstaat deze niet om verzoekers afkomst en verblijf aan te tonen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers afkomst en verblijf kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Verzoeker maakt, gelet op bovenstaande vaststellingen, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst en nationaliteit ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt niet

aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming. Verzoekers argumentatie over de veiligheidssituatie in Laghman en de afwezigheid van een vestigingsalternatief en zijn verwijzing dienaangaande naar rapporten en persberichten is niet relevant gelet op wat voorafgaat.

De rapporten, persberichten en landkaarten die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, doen geen afbreuk aan hetgeen voorafgaat. Een verwijzing naar algemene informatie volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

C. DIGNEF